॥ ४४ ॥ मह्यंममभूतभावनोहरिस्तस्मिन्नेवभावनायस्यसोहंतंकामंनवृणे ॥ ४५ ॥ तत्रहेतुः यइति विक्षिप्तानींद्रियाणिधीश्चयेषांतेदेवाअपि ॥ ४६ ॥ अथतस्मात्प्रकृत्यास्वभावेनात्मनिरूढंगुणेषुसंगं विश्वकर्त्तुर्भावेनहित्वातमेवाहंप्रपद्ये ॥ ४७ ॥ अन्यभावंदेहाद्यभिमानरूपमज्ञानंहित्वा ॥ ४८ ॥ स्वभावमेवाह यत्तदिति शून्यवत्कल्पितम् वागाद्यविषयत्वात् वासुदेवइतियंगृणंति ब्रह्मणएवभक्तानुग्रहार्थमाविष्कृततनोर्वासुदेव

नबाल्येऽपिमतिर्मर्त्यमधर्मेरमतेक्वचित् ॥ नपश्याम्युत्तमश्लोकादन्यत्किंचनवस्त्वहम् ॥ ४४ ॥ देवैःकामव रोदत्तोमर्त्यंत्रिभुवनेश्वरैः ॥ नवृणेतमहंकामंभूतभावनभावनः ॥ ४५ ॥ येविक्षिप्तेंद्रियधियोदेवास्तेस्वहृदि स्थितम् ॥ नविंदंतिप्रियंशश्वदात्मानंकिमुतापरे ॥ ४६ ॥ अथेशमायारचितेषुसंगंगुणेषुगंधर्वपुरोपमेषु ॥ रू ढंप्रकृत्यात्मनिविश्वकर्त्तुर्भावेनहित्वातमहंप्रपद्ये ॥ ४७ ॥ इतिव्यवसितोबुद्ध्यानारायणगृहीतया ॥ हित्वाऽन्य भावमज्ञानंततःस्वंभावमाश्रितः ॥ ४८ ॥ यत्तद्ब्रह्मपरंसूक्ष्ममशून्यंशून्यकल्पितम् ॥ भगवान्वासुदेवेतियंगृ णंतिहिसात्त्वताः ॥ ४९ ॥ इ०भा०म० नवमस्कंधेसूर्यवंशानुवर्णनेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ छ ॥

श्रीशुकउवाच खट्वांगात्दीर्घबाहुश्चरघुस्तस्मात्पृथुश्रवाः ॥ अजस्ततोमहाराजतस्माद्दशरथोऽभवत् ॥ १ ॥ तस्यापिभगवानेषसाक्षाद्ब्रह्ममयोहरिः ॥ अंशांशेनचतुर्द्धाऽगात्पुत्रत्वंप्रार्थितःसुरैः ॥ २ ॥ रामलक्ष्मणभरत शत्रुघ्नाइतिसंज्ञया ॥ तस्यानुचरितंराजन्ऋषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ श्रुतंहिवर्णितंभूरित्वयासीतापतेर्मुहुः ॥ ३ ॥

त्वात् ॥ ४९ ॥ इतिनवमस्कंधेटीकायांनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

दशमेप्राहखट्वांगवंशेश्रीरामसंभवम् तच्चरित्रंचलंकेशंहत्वायोत्ध्यागमावधि ॥ १ ॥ खट्वांगाच्चदीर्घबाहुः ॥ १ ॥ २ ॥ ऋषिभिर्वाल्मीकिमुख्यै र्भूरिवर्णितंत्वयामुहुःश्रुतम् तथाऽपिसंक्षेपतः कथ्यमानंशृणु ॥ ३ ॥